

[Erling Olsen]

uddannelse, men man skal altså ikke tage til udlandet og få indkomst og så vende tilbage, og så er man sluppet for lønafkortning. Det vil sige, det er altså 10 år, hvor man har skattepligt her i landet. Der står oven i købet, at vi vil løse op i forhold til Statens Uddannelsesstøtte sådan, at hvis man vil tage en del af sin uddannelse i udlandet, kan man også gøre det. Men det vil vi vende tilbage til.

Hr. Estrup spørger: hvorfor nu dette med ungdomsydelsen? Det hænger sammen med, at dette forslag er led i en samlet socialdemokratisk strategi i ungdomsåret, og den har som sit første punkt, at enhver ung skal have tilbudt enten uddannelse eller arbejde. Derfor siger vi, at de mennesker, der ikke har fået arbejde, er jo så i uddannelsessystemet, og så erstatter vi det med en uddannelsesløn. Derfor ligger der til den gruppe, som kommer i klemme efter hr. Estrups mening, om jeg så må sige, andre dele af den socialdemokratiske politik, nemlig ønsket om at sikre dem et arbejde.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Til fru Elisabeth Bruun Olesen: det, jeg faldt over, står i bemærkningerne til punkt 16:

»Ingen skal kunne undgå lønafkortning ved midlertidigt at tage ophold i udlandet eller ved kun at søge deltidsbeskæftigelse.«

Nu har vi så fået en udmærket forklaring af hr. Erling Olsen, og den vil jeg gerne tage til mig, men stadig væk mener jeg, at det kommer til at virke noget odiøst, hvis en efter et par år siger: nu vil jeg gerne have deltidsarbejde og gå hjemme, eller hvad ved jeg. Det er, ligesom man så unddrager det offentlige nogle penge, og det synes jeg er et utilfredsstillende aspekt. Men det kan vi vende tilbage til under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Jeg var glad for hr. Erling Olsens forklaring på, hvorfor man ikke ville udstrække ungdomsydelsen til at gælde alle, men i stedet for vil have lagt den over som en særlig uddannelsesløn. Jeg synes også, den socialdemokratiske tanke om, at alle skal have uddannelse og arbejde, er pæn. Men jeg synes

dog stadig væk, at vi må bede om et svar på: hvad med dem, der ikke måtte passe ind i de pæne båse, man efter socialdemokratisk tankegang stiller op? Skal vi virkelig til at sige: dem vil vi ikke gøre noget for, de må passe sig selv, gå på bistandskontoret, vi vil ikke sikre dem på nogen led? Det er dog en alder, hvor man har svært ved at tage formynderi.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi har et par korte bemærkninger. Fru Alice Faber for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Alice Faber (SF):

Det bekymrer naturligvis også mig. Jeg har ikke været opmærksom på, at der var dette hul i loven, og det kan jeg så beklage, men det bekymrer mig.

Ganske vist får de unge tilbudt et arbejde, og det synes jeg er meget flot, men jeg ved også, at der er en del af dem, der har svært ved at tage imod de arbejdstilbud, der gives, og vi ved ikke på nuværende tidspunkt, hvad det er for nogle arbejdstilbud, der gives. Men de kan blive syge. De får ingen arbejdsløshedsunderstøttelse. Mange af dem er ikke sikret i forbindelse med sygdom. Der ligger faktisk temmelig mange problemer her, som vi bliver nødt til at finde ud af hvordan vi skal løse. Hvordan er en enlig forsøger med en unge på 16 år, som brækker et ben, stillet?

(Kort bemærkning).

Erling Olsen (S):

Dette forslag til folketingsbeslutning er en holdningstilkendegivelse. Den socialdemokratiske holdning er, at alle unge skal have enten arbejde eller uddannelse, og i det omfang det lykkes, er det helt naturligt, at ungdomsydelsen bliver til en del af uddannelseslønnen, for så er de andre sikret på en anden måde. Det er holdningen.

Så kommer vi til: hvad skal der ske i praksis? Vi må jo nok erkende, at i et folketing med dette udseende bliver det meget svært at få virkeliggjort det, der ligger bag den socialdemokratiske holdning.

Det er ikke meningen med dette forslag at støde nogen unge ud i mørket. Så må vi se på, hvordan vi rent praktisk går frem. Me-